

egen drift ved henvendelse til gruppe­med­lem­mer, modparten eller andre søge oplyst, om der findes mere egnede kandidater.

Valget mellem flere mulige gruppe­repræ­sen­tan­ter vil i givet fald skulle tage afsæt i, at gruppe­repræ­sen­tan­ten skal være i stand til at varetage gruppe­med­lem­mernes interesser under sagen, jf. forslaget til § 254 c, stk. 3. I givet fald bør retten således udpege den, der efter en samlet vurdering må antages bedst at være i stand til at varetage gruppe­med­lem­mernes interesser. I vurderingen vil bl.a. kunne indgå, om den pågældende (f.eks. en forening) er repræsentativ i forhold til kravene i sagen (f.eks. i kraft af de berørte personers medlemskab af den pågældende forening).

Ved at udpege en gruppe­repræ­sen­tant fastslår retten samtidig implicit, at betingelserne for behandling af kravene efter reglerne om gruppesøgsmål er opfyldt.

Ud over de foreslåede krav til stævningen, jf. forslaget til § 254 d, foreslås der ikke nærmere regler om grundlaget for rettens beslutning om at udpege en gruppe­repræ­sen­tant og dermed implicit godkende sagen som gruppesøgsmål eller om fremgangsmåden i forbindelse med denne beslutning.

Det er således overladt til rettens skøn i den konkrete sag, hvilke processkridt retten finder behov for at foretage, før retten enten udpeger en gruppe­repræ­sen­tant og dermed godkender sagen som gruppesøgsmål eller afviser sagen.

Retten kan udpege en gruppe­repræ­sen­tant og dermed godkende sagen som gruppesøgsmål alene på grundlag af stævningen.

Retten kan imidlertid også, hvis det findes hensigtsmæssigt, anmode sagsøgeren om yderligere oplysninger til belysning af, om betingelserne for, at kravene kan behandles efter reglerne om gruppesøgsmål, er opfyldt. Dette gælder også, når stævningen opfylder kravene i retsplejelovens § 348 og den foreslåede § 254 d, således at der ikke vil være mulighed for at afvise sagen på grund af mangler ved stævningen. Efterkommer sagsøgeren ikke rettens anmodning om yderligere oplysninger, må retten træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Er det på dette grundlag tvivlsomt, om betingelserne for behandling efter reglerne om gruppesøgsmål er opfyldt, bør sagen afvises under henvisning hertil, dvs. fordi betingelserne efter den foreslåede § 254 b ikke er opfyldt.

Retten kan endvidere, hvis det findes hensigtsmæssigt, give modparten, gruppe­med­lem­mer eller andre adgang til at udtale sig, før retten tager stilling til, om sagen kan godkendes som gruppesøgsmål.

Afgørelsen om at udpege en gruppe­repræ­sen­tant kan kæres efter retsplejelovens almindelige regler af

den, der har anlagt sagen, hvis retten har udpeget en anden som gruppe­repræ­sen­tant end den foreslåede. Afgørelsen kan ikke kæres af andre. Den, der har anlagt sagen, kan endvidere anke en dom om afvisning af sagen, fordi betingelserne for behandling af kravene efter reglerne om gruppesøgsmål ikke er opfyldt.

Afgørelsen om at udpege en gruppe­repræ­sen­tant er samtidig udtryk for, at retten godkender sagen som gruppesøgsmål. Denne afgørelse – men ikke afgørelsen af, hvilken person der i givet fald skal være gruppe­repræ­sen­tant – kan efter retsplejelovens almindelige regler kæres af gruppens modpart.

Der kan kun udpeges en gruppe­repræ­sen­tant, som er villig til at påtage sig hvervet. Når gruppe­repræ­sen­tan­ten først har ladet sig udpege, kan gruppe­repræ­sen­tan­ten imidlertid ikke senere frasige sig hvervet. Dette gælder også i tilfælde af appel.

Efter *stk. 3* kan retten imidlertid udpege en ny gruppe­repræ­sen­tant, hvis det er påkrævet. Ét af de elementer, der kan indgå i rettens vurdering af, om det er påkrævet at udpege en ny gruppe­repræ­sen­tant, vil være, om gruppe­repræ­sen­tan­ten på grund af modvilje mod at fortsætte som gruppe­repræ­sen­tant ikke længere opfylder betingelsen om at være i stand til at varetage gruppe­med­lem­mernes interesser under sagen, jf. forslaget til § 254 c, stk. 3.

Det bør imidlertid have undtagelsens karakter, at gruppe­repræ­sen­tan­ten udskiftes, og bestemmelsen er derfor formuleret således, at det skal være påkrævet at udpege en ny gruppe­repræ­sen­tant. Ved vurderingen af, om en udskiftning af gruppe­repræ­sen­tan­ten er påkrævet, må der tages udgangspunkt i det grundlæggende krav efter den foreslåede regel i § 254 c, stk. 3, hvorefter gruppe­repræ­sen­tan­ten skal være i stand til at varetage gruppe­med­lem­mernes interesser under sagen.

En udskiftning af gruppe­repræ­sen­tan­ten kan således navnlig være påkrævet, hvis gruppe­repræ­sen­tan­ten ikke er i stand til at føre retssagen på forsvarlig måde, og problemet ikke kan afhjælpes ved et advokatpålæg efter retsplejelovens § 259, stk. 2. En udskiftning af gruppe­repræ­sen­tan­ten kan også være påkrævet, hvis det viser sig, at gruppe­repræ­sen­tan­ten og en betydelig del af gruppe­med­lem­merne har modstridende interesser. I den forbindelse vil gruppe­med­lem­mernes synspunkter have betydning. Hvis et stort flertal af gruppe­med­lem­merne over for retten tilkendegiver, at gruppe­repræ­sen­tan­ten ikke eller ikke længere har deres tillid, kan en udskiftning af gruppe­repræ­sen­tan­ten være påkrævet allerede af den grund.

Retten kan udpege en ny gruppe­repræ­sen­tant efter anmodning eller af egen drift. Retten kan f.eks. blive